

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916203688
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7916203688.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom, v spore žalobcu: H. W., Q.. XX.XX.XXXX, R. XXX/XX, Y., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, v konaní o zaplatenie 3 701,21 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 3.701,21 Eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 15.03.2016 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný uhradiť štátu, na účet Okresného súdu Trebišov, súdny poplatok zo žaloby v sume 222,00 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť pre neho 3.701,21 Eur, úroky z omeškania z tejto sumy ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril ako dlžník so žalovaným ako veriteľom o spotrebiteľskom úvere je neplatná v časti odplaty žalovaného za poskytnutý úver, a preto je povinnosťou žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, ktoré v peňažnom vyjadrení tvorí rozdiel medzi sumou, ktorú žalovanému uhradil a sumou, ktorú mu žalovaný poskytol ako úver.

2. Žalovaný žiadal zamietnuť žalobu z dôvodu, že zmluva, ktorú uzatvoril so žalobcom nie je spotrebiteľskou zmluvou, výška odplaty za poskytnutie úveru bola riadne dohodnutá, žalobca ju uhradil, a preto nemohlo dôjsť k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu. Žalobca alternatívne žiadal, aby súd zastavil konanie vo veci, pretože o úhrade úveru už rozhodol právoplatným rozsudkom rozhodcovský súd, čím vznikla prekážka konania o žalobe žalobcu v tejto veci, ktorou je právoplatné rozhodnutie rozhodcovského súdu o povinnosti žalobcu uhradiť pre žalovaného sumu dohodnutú v zmluve o úvere. Zároveň vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu.

3. Medzi stranami nie je sporné, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili Zmluvu o úvere č. 9081328 dňa 21.10.2005, podľa ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 30 000,00 Sk (v prepočte na menovú jednotku 995,82 Eur) a žalobca sa zaviazal uhradiť žalovanému na splatenie tohto úveru sumu 58 800,00 Sk (1 951,80 Eur). Rovnako medzi stranami nie je sporné, a žalobca aj preukázal písomným dokladom, ktorým je výpis z klientskej zóny žalovaného zo dňa 14.03.2016, že žalovanému uhradil na splatenie úveru sumu 4.697,03 Eur.

4. Medzi stranami je sporné, či právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava z 25.8.2006 č. SR 341/06 vznikla neodstrániteľná podmienka konania a tým dôvod na zastavenia konania. Uvedený rozhodcovský rozsudok je súčasťou pripojeného exekučného spisu 18Er /1993/2006. Rozsudkom bola uložená žalobcovi povinnosť uhradiť pre žalovaného 51 615,00 Sk úroky z omeškania zo sumy 49 000,00 Sk a trovy konania 10 871,00 Sk. Z tohto rozsudku z úverovej zmluvy z 21.10.2005 a z bodu 17. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) žalovaného, platných v čase uzavretia úverovej zmluvy súd zistil, že úverová zmluva neobsahuje žiadnu rozhodcovskú zmluvu ani doložku. Iba v bode 17. VOP označenom ako „Rozhodcovská doložka“ sa uvádza, že všetky spory z tejto zmluvy budú riešené pred vyššie uvedeným rozhodcovským súdom.

5. Z obsahu úverovej zmluvy a z bodu 17. VOP žalovaného je preukázané, že zvolený postup žalovaného pri konštituovaní rozhodcovskej doložky v úverovom zmluvnom vzťahu zmaril realizáciu základných práv žalobcu ako spotrebiteľa ohľadne individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy a súd kvalifikuje tento stav ako absenciu platnej dohody zmluvných strán o rozhodcovskej doložke. Povinnosťou žalovaného bolo umožniť, aby žalobca mohol uplatniť svoje nároky voči žalovanému aj na všeobecnom súde. V danom prípade bola voľba rozhodcu určená jednostranne veriteľom podľa vopred pripravených VOP žalovaného. Žalovaný sa tak mohol domáhať svojich nárokov u rozhodcu, ktorého si sám vybral, a to bez možnosti, aby žalobca mohol tento stav zmeniť. Preto rozhodcovská doložka je ako nekalá podmienka postihnutá sankciou absolútnej neplatnosti podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodovať. Rozhodnutie rozhodcovského súdu vydané v konaní, na ktoré právomoc rozhodcovského súdu nie je daná, je nulitným aktom a preto nemôže byť ani jeho právoplatnosť kvalifikovaná ako neodstrániteľná procesná prekážka podľa § 230 CSP na konanie o nároku žalobcu vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 3.5.2017 sp. zn. 1Co/392/2016 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 13C/112/2015, v ktorej ako žalovaný vystupovala spoločnosť Pohotovosť s.r.o., ktorá je žalovanou stranou aj v tejto veci.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

17. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd vyhodnotil tvrdenie žalovaného, že zmluva o úvere medzi žalovaným a žalobcom nie je spotrebiteľskou zmluvou ako účelové, pretože nepreukázal žiadne skutočnosti, ktorými by spotrebiteľský charakter zmluvy vyvrátil. Za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. V zmluve nie je uvedený žiadny účel poskytnutia úveru, a preto podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. ide o spotrebiteľský úver. Právne irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje, rozhodujúce je, či sú splnené vyššie uvedené atribúty. Zmluva o úvere z 21.10.2005 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je preto spotrebiteľskou zmluvou a na účastníkov zmluvy sa vzťahujú predpisy a ustanovenia o ochrane žalobcu ako spotrebiteľa.

19. Rovnako nie je sporné medzi stranami, že v percentuálnom vyjadrení vzhľadom k výške poskytnutého úveru a dohodnutej sume, ktorú má povinnosť žalobca splatiť, predstavuje odplata takmer 100 % sumy poskytnutého úveru. Tá časť zmluvy o úvere, z ktorej vyplýva povinnosť žalobcu uhradiť pre žalovaného na splatenie úveru sumu prevyšujúcu 995,82 Eur je neplatná a dôvodom neplatnosti je skutočnosť, že ide o rozpor s dobrými mravmi (§ 53 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka). Zároveň podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., účinného ku dňu uzavretia zmluvy je poskytnutý úver kvalifikovaný ako úver bez úrokov a poplatkov, pretože zmluva neobsahovala zákonnú podmienku, ktorou bolo uvedenie ročnej priemernej miery nákladov (RPMN). Z uvedeného dôvodu, súd kvalifikoval sumu 3.701,21 Eur ako rozdiel medzi sumou uhradenou žalobcom vo výške 4.613,71 Eur a sumou, ktorú mu poskytol žalovaný ako úver vo výške 995,82 Eur, ako bezdôvodné obohatenie

20. Z vyššie uvedených dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť, aby sumu 3.701,21 Eur žalobcovi uhradil z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, pretože ide o vydanie plnenia z neplatného právneho úkonu.

21. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Povinnosťou žalovaného bolo vrátiť uvedené neprávom prijaté peňažné prostriedky už pred podaním žaloby, keďže na to žalobca žalovaného vyzval listom z 11.3.2014. Žalobca podal žalobu 14.03.2016 a žiadal uhradiť úroky z omeškania od 15.3.2016 do zaplatenia sumy 3 701,21 Eur. Súd uložil žalovanému aj túto povinnosť, pričom ju určil dňom 15.03.2016, pretože súd je viazaný žalobným návrhom aj ohľadne začiatku doby, za ktorú žalobca úroky z omeškania uplatňuje. Žalobca nepožadoval zaplatenie úrokov z omeškania aj za obdobie pred 15.03.2016.

24. Výška úrokov z omeškania je podľa § 3 a § 10a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. o 8 % vyššia ako je základná úroková sadzba ECB ku dňu uzavretia zmluvy. Výška tejto základnej úrokovej sadzby bola 0,05 % k prvému dňu omeškania.

25. Pokiaľ žalovaný namietal, že na konanie nie je miestne príslušný Okresný súd Trebišov, ale súd, v obvode ktorého má žalovaný sídlo, tak súd sa s týmto jeho tvrdením nestotožnil, lebo nemá oporu v platnej právnej úprave. Aj v tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 08.12.2011 sp. zn. 16Co/71/2011, ktorý rozhodoval o rovnakej námietke žalovaného, pričom v čase podania žaloby ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 na konanie je miestne príslušný súd v obvode, ktorého má bydlisko spotrebiteľ, pokiaľ je predmetom konania nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Žaloba bola podaná 14.03.2016, a preto podľa § 87 písm f) vtedy účinného Občianskeho súdneho poriadku podaním žaloby bola založená miestna príslušnosť Okresného súdu Trebišov, v obvode ktorého má žalobca pobyť. S námietkou žalovaného o miestnej nepríslušnosti sa v tejto veci nestotožnil ani odvolací súd v konaní sp. zn. 5Co/301/2016.

26. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia s odôvodnením, že žalobca uplatnil nárok po uplynutí zákonnej premlčacej lehoty.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil..

30. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Žalobca uhradil žalovanému prvú splátku na splatenie úveru 27.3.2006 a poslednú splátku 31.12.2015. Žalobu podal žalobca 14.3.2016. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení ohľadne závažnosti a spôsobu porušenia práv žalobcu zo strany žalovaného pri určení výšky odplaty za poskytnutý úver súd kvalifikuje postup žalovaného ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia, a preto je objektívna premlčacia lehota v takýchto prípadoch desaťročná podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený v uznesení NS SR sp. zn. 6 MCdo/9/2012 zo 16.1.2013 a v rozsudku Krajského súdu Prešov 10.4.2018 sp. zn. 19Co/196/2017 vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 5C/193/2016. Súdmí bolo konštatované, že pri úveroch na základe takých zmlúv, ako uzavrel žalovaný so žalobcom, je preukázané zneužívanie práva žalovaným do takej miery a takým spôsobom, že je preukázaný úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Všetky splátky pre žalovaného boli žalobcom poukázané v lehote 10 rokov pred podaním žaloby, t.j. od 24.3.2006, a preto objektívna premlčacia lehota na podanie žaloby žalobcovi do 14.3.2016 neuplynula.

33. Žalovaný tvrdil, že žalobca neuplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v dvojročnej subjektívnej lehote do 5.12.2014, t.j. do 2 rokov odkedy sa dozvedel, že úhrady pre žalobcu majú byť pre žalovaného bezdôvodným obohatením, a preto došlo k zániku jeho nároku uplynutím tejto doby. Odôvodnil to tým, že posledná splátka, ktorú mohol žalobca považovať za bezdôvodné obohatenie bola uhradená 5.12.2012, dvojročná lehota uplynula 5.12.2014 a žaloba bola podaná až 14.3.2016. Toto tvrdenie žalovaného a jeho právna argumentácia nemá oporu v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho

zákonníka ani vo vyššie uvedených zisteniach. Medzi stranami nie sporné, že na vymoženie pohľadávky žalovaného prisúdenej žalovanému vyššie uvedeným rozhodcovským rozsudkom sa vedie na návrh žalovaného exekučné konanie na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn 18 Er/1993/2006. Ak by sa žalobca o neoprávnenosti úhrady splátok dozvedel už 5.12.2012, ako tvrdí žalovaný, určite by neuhrádzal žalobca ďalšie splátky v roku 2015 hoci len po 10,00 Eur. Žalovaný tieto platby prijal v súvislosti s vymáhaním svojej pohľadávky. Táto skutočnosť je preukázaná z prehľadu splátok, ktorý predložil súdu žalovaný v tejto veci ako prílohu k svojmu odvolaniu z 24.4.2017. To potvrdzuje, že aj roku 2015 musel byť žalobca presvedčený, že pohľadávka žalovaného je oprávnená, a že mu trvá povinnosť ešte aj v roku 2015 uhradiť splátky v súvislosti poskytnutým úverom. Tým je preukázané, že žalobca pri poslednej platbe 31.12.2015 sa ešte nemohol dozvedieť, že žalovaný po splatení sumy 995,81 Eur žalobcom nemá nárok na úhradu vyššej sumy. Ak by takúto vedomosť mal už 5.12.2012, ako tvrdí žalovaný, odoprel by uhrádzanie splátok v roku 2015. Žalobca sa o neoprávnenosti úhrady dlhu nad sumu 995,81 Eur dozvedel najskôr deň po úhrade poslednej splátky, t.j. najskôr 1.1.2016. Poslednú splátku totiž dobrovoľne uhradil 31.2.2015. Žalobou doručenu súdu 14.3.2016 bol nárok uplatnený v zákonnej lehote podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný nenavrhol na preukázanie svojich tvrdení ako dôkaz výsluch žalobcu, a preto pri posudzovaní začiatku plynutia 2 ročnej premlčacej lehoty súd vychádzal z údajov o tom, že úhrady súvisiace so splatením úveru žalobca poukazoval ešte 3 mesiace pred podaním žaloby a žalovaný tieto platby čase úhrady prijal bez výhrad. Tým žalovaný utvrdil žalobcu aj v roku 2015, že jeho povinnosť na úhradu celej výšky úveru, odplaty a ostatných poplatkov súvisiacich s úverom, nie je v rozpore s platnou právnou úpravou ani so zmluvou o úvere.

34. Žalobca mal v konaní plný úspech, a preto podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

35. Žalobca je od platenia súdnych poplatkov oslobodený zo zákona /4 ods. 1 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb./, a preto súd podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona uložil poplatkovú povinnosť z návrhu na začatie konania neúspešnému žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).